

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1Csp/103/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119391439
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2022:6119391439.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščakovou v právnej veci žalobcu R Collectors s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, zast. Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanému F. G., S.. XX.XX.XXXX, M. C. XXX/XX, C., o zaplatenie 3.669,34 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 495,14 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 190,72 eur od 11.7.2017 do zaplatenia z a m i e t a .

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci a to vo výške 73,02 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca Poštová banka, a.s. sa podanou žalobou doručenou pôvodne Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 4.10.2019 domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 3.669,34 eur a to istinu 3.360,70 EUR, úroky vo výške 247,24 EUR, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 3.360,70 EUR od 11.7.2017 do zaplatenia, poplatky 61,40 eur a nahradiť mu trovy konania. Svoju žalobu odôvodňoval tým, že so žalovaným uzavrel dňa 2.11.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol peňažné prostriedky v sume 3.500,- eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery. Žalovaný podpísal zmluvu s tým, že súhlasí s ich obsahom a že sa s nimi oboznámil. Poskytnutý úver sa zaviazal žalovaný splácať a to istinu, úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa Zmluvy. Žalovaný neplnil dlh riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením žalobca podľa § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ, upozornil žalovaného na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úver, načo nereagoval a vyhlásil dňa 10.7.2017 za predčasne splatný. Po vyhlásení splatnosti žalovaný dlh nezaplatil. Splátky žalovaného do zosplatnenia sú uvedené v aktuálnom stave úveru vyhotoveného podľa § 40 ods. 8 a 9 zák. č. 486/2001 Z.z.. Pred podaním žaloby vyzval žalovaného na úhradu dlhu, ale bezúspešne. V zmluve bolo dohodnuté zaplatiť aj úroky a to 17,90 % ročne. Je oprávnený ďalej úver úročiť, aj po zosplatnení. Tieto úroky si neuplatňuje. Uplatňuje si len zákonné úroky z omeškania, dňom po zosplatnení úveru. Žalovaná suma 3.669,34 eur predstavuje : istinu 3.360,70 eur, úrok 247,24 eur - zmluvný úrok a úrok z omeškania odo dňa poskytnutia úveru do jeho zosplatnenia, poplatky 61,40 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.360,70 eur od 11.7.2017 do zaplatenia.

2. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril v rámci podaného odporu voči platobnému rozkazu. Uviedol, že s podanou žalobou žalobcu nesúhlasí. Záväzok, titulom ktorého ho žaluje žalobca vznikol z úverovej spotrebiteľskej a formulárovej zmluvy, ktorú vopred pripravil a jednostranne nadiktoval v nej jednotlivé ustanovenia výlučne právny predchodca žalobcu. On ako dlžník a teraz žalovaný do predmetnej zmluvy

fakticky nemohol uviesť nič čo by vychádzalo z osobitne vyjednaných podmienok. Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 02.11.2016 (ďalej len „Zmluva“) uzatvorená medzi ním a žalobcom je zmluvou, ktorá priamo spadá do právneho režimu zák. č. 129/2010 Z. z., čo potvrdzuje aj ustanovenie § 52 zák. č. 40/1964 Zb., a teda na Zmluvu je potrebné nahliadať ako na spotrebiteľskú a tak ju aj posudzovať, teda podľa noriem občianskeho práva. Poukázal na ust. § 52 OZ, § 299 ods. 2 CSP a na rozhodnutia : rozsudok NS SR sp. zn. : 3MCdo/14/2014 zo dňa 21.4.2015, uznesenie ÚS SR zo dňa 19.6.2013, sp. zn. I ÚS 402/2013, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn.24Co/130/2011 zo dňa 6.3. 2012, sp. zn. sp. zn. 24Co/587/2015, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/109/2011 zo dňa 21.11.2012, rozsudok Okresného súdu Skalica sp. zn. 1C/286/2012 zo dňa 20.8.2013, rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 6C/444/2013 zo dňa 28.2.2014. Na základe Zmluvy mu žalobca poskytol úver vo výške 3.500,- € s tým, že sa ho zaviazal vrátiť v 48. mesačných splátkach vo výške po 107,21 € (1. až 47. splátka s poistením 4,20 € mesačne) mesačne a 48. splátka vo výške 106,63 € (s poistením 4,20 € mesačne). Žalobca v Zmluve uviedol, že RPMN je vo výške 22,20 % p. a. (správna má byť podľa jeho názoru 22,38 % p. a.) s tým, že celkovú čiastku, ktorú má zaplatiť je suma 5.145,50 €. Vzhľadom k tomu, že mal údajne porušiť platobnú disciplínu mu žalobca mal listom oznámiť, že k 10.07.2017 sa úver titulom Zmluvy stáva predčasne splatným. Musí uviesť, že Zmluva zrejme z dôvodu, aby jej nemohol dostatočne porozumieť má pomerne mátauce ustanovenia. Konkrétne ide o to, že splátka je vyjadrená zložito, namiesto toho, aby žalobca uviedol, že výška mesačnej splátky je 102,9979 € (bez poistenia), resp. 107,1979 € (s poistením) výšku splátky delí na 1. až 47. a následne na 48. splátku, čo podľa jeho názoru nie je presné uvedenie výšky splátky tak ako ju má na zreteli zákon č. 129/2010 Z. z.. Okrem iného zo Zmluvy nevyplývajú všetky predpoklady, resp. akými údajmi sa žalobca riadil pri výpočte RPMN, ani zo Zmluvy nevyplývajú celkové náklady spojené s úverom bez zohľadnenia poistenia úveru. Má za to, že úver poskytnutý titulom Zmluvy je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko Zmluva neobsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, tie ktoré obsahuje sú v rozpore s právom, a preto je úver nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca si voči nemu účtoval rozličné poplatky, vzišlé z neprijateľných zmluvných podmienok, a preto žiada, aby ich súd započítal na istinu úveru. Ďalej v tejto veci namieta aj aktívnu legitimáciu žalobcu na podanie, resp. zotrvanie v pozícii žalobcu vo veci, nakoľko má za to, že nedošlo k správne mu zosplatneniu pohľadávky vzišlej zo Zmluvy. Z dôvodu jeho právnej istoty namieta premlčanie jednotlivých splátok, ako aj celého dlhu. Taktiež úrok, ktorý si žalobca voči nemu účtoval je neprimerane vysoký a v prípade, že by súd neuznal to, že úver je bezúročný a bez poplatkov, žiada súd, aby tento zmluvný úrok podstatným spôsobom moderoval smerom nadol, nakoľko jeho súčasná výška je podľa neho úžernícka. Ďalej spochybňuje žalobcom uplatňovanú istinu, nakoľko žalobca túto vyčíslil tak, že do nej zaúčtoval všetky plnenia účtované žalobcom vrátane tých, ktoré vzišli z neprijateľných obchodných podmienok, úžerníckeho úroku, úrokov z omeškania, sankcií a pod.. Má za to, že na úver titulom Zmluvy zaplatil viac ako uvádza žalobca. Je toho názoru, že žalobca si odpočítal z uhradenej sumy nie len úroky, poistné, ale aj nároky vzišlé s ním protizákonne účtovaných poplatkov, a teda mohla mu vyjsť suma, ktorú uviedol v žalobe, avšak s ktorou však kategoricky nesúhlasí, a žiada, aby všetky poukázané plnenia boli započítané na istinu úveru. Pri podrobnom skúmaní Zmluvy je možné skonštatovať, že Zmluva a jej prílohy obsahujú množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré navrhuje, aby súd vyhlásil ex offo v rozhodnutí samom, ktoré vydá v tejto veci. Z dôvodu právnej istoty namieta aj platnosť uzatvorenej Zmluvy (vrátane premlčania nárokov voči nemu z titulu bezdôvodného obohatenia). Podľa rozsudku Európskeho súdneho dvora vo veci C-240/98 - Océano Grupo Editorial SA a Rocio Murciano Quintero, ochrana poskytnutá spotrebiteľom Smernicou Rady 93/13/EEC z 5. apríla 1993 o neprimeraných, nečestných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách má za následok, že národný súd môže svojim vlastným návrhom určiť, či je zmluvná podmienka nečestná, počas svojho predbežného zhodnotenia pokiaľ ide o fakt, či sa môže k nároku prikočiť pred národnými súdmi. Národný súd ie povinný počas použitia ustanovení národného práva, ktoré sú skoršieho alebo neskoršieho dátumu než uvedená Smernica, interpretovať ich pokiaľ je to možné v svetle presného znenia a účelu Smernice. Požiadavka o výklad v zhode so Smernicou žiada národný súd zvlášť podporiť výklad, ktorý by na jeho vlastný návrh nepovolil jurisdikciu naň delegovanú na základe neprimeranej, nečestnej podmienky. Európsky súdny dvor vo veciach týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa konštatoval okrem iného aj , vo svetle týchto zásad Súdny dvor stanovil, že vnútroštátny súd má posudzovať ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky (rozsudok Mostaza Claro). Citované zákonné ustanovenie, ako aj súdne rozhodnutie znamená, že súd je ex offo povinný skúmať celú zmluvu vrátane príloh, a to aj napriek tomu, že žalobca výslovne uvedie, že si neuplatňuje peňažné plnenie z tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky. Uvedené sleduje cieľ, aby konajúci súd ex offo vo výroku rozhodnutia vo veci samej uviedol všetky neprijateľné zmluvné podmienky, tak ako to vo svojom rozhodnutí konštatoval SD EÚ vo veci C-240/98 - Océano

Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero. Je fyzickou osobou - nepodnikateľ, neuznáva žalobcové nároky v celom rozsahu, žalobcom uplatňovaný nárok nevedie v účtovníctve, nie je platca DPH (t. j. nárok nevedol v kontrolnom výkaze), nebola mu žalobcom v tejto veci doručená faktúra, resp. nemá o tom vedomosť. Navrhol žalobu žalobcu zamietnuť v celom rozsahu, zároveň aby ex offa vyslovil všetky neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v Zmluve a jej prílohách, ďalej aby vyslovil, že úver poskytnutý žalobcom z titulu Zmluvy je bezúročný a bez poplatkov a zároveň, aby vyslovil, že žiadnej zo strán nepriznáva náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 257 CSP z dôvodu jeho finančnej situácie.

3. K podanému odporu sa vyjadril žalobca. Uviedol, že považuje odpor žalovaného a za neodôvodnený. Žalobca namieta nezákonnosť náležitostí, ich rozpor so zákonom, resp. neprijateľnosť podmienky, ktorá v zmluve o úvere „lepšia splátka č. 1660608767 (ďalej len zmluva) ani nie je uvedená. Žalobca považuje odpor žalované podaný len so zámerom oddialiť nadobudnutie právoplatnosti rozhodnutia súdu a tak sa vyhnúť svojej povinnosti, ktorá mu vznikla z platne uzatvorenej zmluvy, ktorá zároveň spĺňa všetky zákonom určené náležitosti. Žalobca dáva súdu do pozornosti najmä skutočnosť, že žalovaný nerozporoval fakt, že zmluvu so žalobcom uzavrel a že predmetný úver čerpal. Žalovaný namieta rozdelenie splátok a presné uvedenie výšky anuitnej splátky ako aj splátky s poisťným, pričom v zmluve je zároveň uvedená aj výška poslednej splátky, ktorá je v rozdielnej výške ako ostatné. Zmluva zároveň obsahuje aj tabuľku obsahujúcu rozpis všetkých splátok s rozdelením na istinu, úroky, poisťenie a poplatky. Upozorňuje, že otázka náležitosti v zmysle ustanovenia §9 ods. 2 písm. k) je prejednaná a to Najvyšším súdom Slovenskej republiky, a to v Uznesení zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017, uviedol nasledovné: „Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Vyššie uvedené interpretačné prístupy a právne závery najvyššieho súdu sa vzťahujú na právny stav v čase, ktorý bol rozhodujúci pre posúdenie správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia. Treba však uviesť, že zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (mediálnym) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v Rozsudku. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo - podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu - možné (a potrebné) prekenuť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.“ K rovnakým záverom dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v rozsudku sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018. Podľa uvedeného rozsudku: „úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z., bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Úmyslom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. 24. V zmysle vyššie uvedeného nemožno od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. 25. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona vyjadrený v dôvodovej správe teda § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. nestanovuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice. Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených

vyššie dovolací súd v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 146/2017 uviedol, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V tomto prípade je tak zmluva v súlade so zákonom svojim obsahom spĺňa náležitosti nad rámec zákona. Ďalej žalovaný namieta neprijateľnú podmienku a to poplatok za poskytnutie úveru. Žalobca poukazuje na bod [3] zmluvy, kde je jasne uvedené, že poskytnutie úveru či už na účet v banke žalobcu alebo na účet v inej banke je bez poplatku. Z tohto dôvodu žalobca považuje námietku žalovaného za irelevantnú. Žalobca dodáva, že predpoklady výpočtu RPMN sú uvedené v bode [2] zmluvy ako aj v samotnej prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. V nadväznosti na poplatky za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve, si žalobca uplatňuje nárok v časti poplatkov vo výške 53,00 eur. Poplatková povinnosť vznikla žalovanému za upomienky nasledovne:

- poplatok za 1. upomienku vo výške 10,- Eur, ktorý bol zaúčtovaný dňa 27.03.2017,
- poplatok za 2. upomienku vo výške 25,- Eur, ktorý bol zaúčtovaný dňa 24.04.2017,
- popl. za Upozornenie pred výzvou (zosplatením) vo výške 9,- Eur, ktorý bol zaúčtovaný dňa 12.06.2017,

- poplatok za výzvu na splatenie úveru s prísl. vo výške 9,- Eur, ktorý bol zaúčtovaný dňa 10.07.2017.

Poplatok za upomienky vo výške 53,00 eur vzhľadom na počet úkonov žalobca nepovažuje za neprimerané. Žalovaný zároveň spochybňuje platnosť vyhlásenia o predčasnej splatnosti úveru. Žalobca konal v súlade s ustanovením stanovením § 565 v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“). V bode [4.6] je dohodnutá predčasná splatnosť úveru, t.j. vyjadrené oprávnenie veriteľa - žalobcu na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. S uvedením sa žalovaný oboznámil a vyjadril svoj súhlas. Z odporu žalovaného, v ktorom namieta vyjadrenie výšky splátok v zmluve je zrejme že zmluvu čítal a námietky ohľadom skutočnosti, že si zmluvu neprečítal podrobne resp. celú sú absurdné. Žalovaný ako osoba plne spôsobilá na právne úkony zodpovedá za svoje záväzky v celom rozsahu a prenášanie svojej zodpovednosti na žalobcu formou spochybňovania zrozumiteľnosti zmluvy považuje žalobca za absurdnosť a výsmech zásady „Ignorantia iuris non excusat“. Žalobca má za to, že nikto sa nemôže zbaviť zodpovednosti za svoje konanie alebo určitej povinnosti tvrdením, že nepoznal zákon resp. o svojich povinnostiach nevedel. Žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie časti dlžnej sumy listom zo dňa 12.06.2017 a zároveň z obsahu listu bolo zrejme, že aj upozornil na vznik oprávnenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Nakoľko žalovaný napriek uvedenému upozorneniu neplnil, žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru ku dňu 10.7.2017. Žalobca konal v súlade so zákonnými ustanoveniami OZ a predčasná splatnosť úveru je preukázateľne platná. Námietka premlčanie jednotlivých splátok tak neobstojí. Žalobca má za to, že zmluva neobsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a obsahuje všetky náležitosti v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov platného v čase uzatvorenia zmluvy, t.j. 02.11.2016. Preto trvá na podanej žalobe.

4. Rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 18.6.202, č.k. 1Csp/103/2019-209 súd rozhodol takto :
I. Žalovaný je p o v i n n ý žalobcovi zaplatiť 3.174,20 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.169,98 eur od 11.7.2017 do zaplatenia, v splátkach vo výške 89,- eur mesačne, splatných vždy k 25. dňu v mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky riadne a včas, čím nastane splatnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci a to vo výške 73,02 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Súd dospel oi. k záveru, že :

49. Vo vzťahu k uplatnenému nároku súd udáva, že v tomto prípade je v zmluve (po prepočte súdom 22,38 %) nesprávne uvedená výška RPMN, rovnako v nej absentuje uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, žiadaných údajov podľa ust. 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z.. Absencia týchto udávaných náležitostí zmluvy má za následok, že sa úver v takomto prípade považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b, d) cit. zák.. Tiež nebolo preukázané, akým spôsobom žalobca overil majetkové pomery žalovaného za účelom zistenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (§ 7 cit. zák. v spojení s § 11 ods. 2 cit. zák.). Inak bola zmluva dojednaná platne, obsahujúc základné náležitosti zmluvy o úvere. Zmluva obsahuje aj žalovaným vytýkanú náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l) cit. zák..

50. Rovnako má súd zato, že započítavanie platieb dlžníka najprv na poplatky, úroky a až následne na istinu je neprijateľným dojednaním, keďže spôsobuje skutočnosť, že istina úveru ostáva nesplatená a tým pádom je ďalej úročená úrokmi, čo prispieva k nárastu dlhu, čo spôsobuje nerovnováha v právach a povinnostiach strán zmluvného vzťahu v neprospech spotrebiteľa, keďže uvedené nevie ovplyvniť (naviac aj uvedené vyplýva z OP, či VOP, ktoré nemá možnosť ako spotrebiteľ ovplyvniť). Takýto spôsob započítavania bol rovnako súdom judikovaný ako neprijateľná zmluvná podmienka (rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín zo dňa 2.6.2014, č.k. 5C/143/2013-105 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 16.12.2014, č.k. 5Co/611/2014-130), aj keď vo vzťahu k inej banke pôsojacej v SR.

51. Súd poukazuje, že v zmysle judikatúry súdov v prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, patria veriteľovi len úroky z úveru do dňa jeho splatnosti (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 190/2014, uznesenie NS SR sp. zn. 4 Obo 143/98). Po splatnosti úveru mu patria len úroky z omeškania. Tieto však žalobca neuplatňuje.

52. Z toho vyplýva, že žalobca má právo na vrátenie len skutočne poskytnutého plnenia, teda reálne poskytnutého úveru - sumy 3.500,- Eur a prípadne právo na úhradu úrokov z omeškania z tejto sumy.

53. Ako vyplýva z vyššie uvedeného žalovaný je povinný uhradiť poskytnutý úver bez úrokov a poplatkov (aj bez poplatku na poistenie), teda len sumu, ktorá mu bola poskytnutá, poníženej o plnenie žalovaného. V tomto prípade bol úver poskytnutý vo výške 3.500,- eur. Žalovaný uhradil na účet predchodcu žalobcu, resp. žalobcu sumu 330,02 eur. Teda žalovaný je povinný na istine zaplatiť žalobcovi sumu 3.169,98 eur (3.500,- eur - 330,02 eur). Iné plnenia žalovaného na úver neboli preukázané.

54. Preto súd rozhodol, že žalobcovi na istine patrí suma 3.169,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 11.7.2017 do zaplatenia, keďže žalovaný je naďalej v omeškani s jej zaplatením a bol v omeškani so zaplatením dlhu počnúc dňom nasledujúcim po dni zosplatenia dlhu dňa 10.7.2017 a to podľa § 517 ods. 2 OZ. Rovnako mu patrí úrok z omeškania vyčíslený a nezaplatený ku dňu zosplatenia úveru v sume 4,22 eur.

55. Na základe uvedeného súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 3.174,20 eur (3.169,98 eur + 4,22 eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.169,98 eur od 11.7.2017 do zaplatenia.

57. V prevyšujúcej časti súd vzhľadom na vyššie uvedené žalobu zamietol (vo vzťahu k istine, úrokom, úrokom z omeškania a prislúchajúcim úrokom z omeškania uplatnených z týchto súm a poplatkov) a neprihliadal na argumentáciu žalobcu udávanú v jeho podaniach, ktorá je naviac v rozpore s ust. zákonov na ochranu spotrebiteľa. Súd sa neodklonil od ustálenej judikatúry. Z uvedených dôvodov súd neprihliadal ani na námietky žalovaného. Rovnako žalobca nemá nárok ani na poplatky za upomienky v celkovej sume 53 Eur. Naviac v prípade poplatku tohto typu za dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie a predmetný poplatok predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa (ktorá nebola preukázaná). Uplatňovanie uvedeného poplatku je tak možné považovať za neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 neplatnou zmluvnou podmienkou. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenburg (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006 č. k. 7 U 17/06, v ktorom sa uvádza, že už také poplatky ako poplatky za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpísanej forme, skúmanie a preverovanie pomerov a upomienky sú neprijateľné. Súd poukazuje aj na formulárové znenie zmluvy, OP, Zmluvy či príp. iného Sadzobníka poplatkov, ktorých obsah spotrebiteľ žiadnym spôsobom neovplyvní a teda absentuje individuálne dojednanie medzi stranami zmluvy. Z uvedeného dôvodu nebolo možné ani započítavať platby žalovaného na neprijateľné poplatky. Čo sa týka námietky premlčania nároku žalobcu, súd dodáva, že nárok žalobcu bol uplatnený na súde včas v rámci plynutia všeobecnej 3-ročnej premlčacej doby (počítanej od zosplatenia dlhu, či príp. spätne odo dňa omeškanej splátky udávanej vo výzve podľa § 53 ods. 9 OZ zo dňa 12.6.2017). Z dôvodu splatnosti prvej splátky dňa 10.12.2016 nemôžu byť premlčané ani jednotlivé splátky na úver (žaloba podaná na súde dňa 4.10.2019). Rozsudok v časti výroku I. nadobudol právoplatnosť dňa 12.10.2021 (v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.8.2021, č.k. 23CoCsp/41/2020-283).

5. V dôsledku podaného odvolania (oboch strán sporu) vo veci rozhodoval Krajský súd v Prešove, ktorý rozsudkom zo dňa 26.8.2021, č.k. 23CoCsp/41/2020-283 rozhodol takto:

I. Potvrdzujúci vyhovujúci výrok prvoinštančného rozsudku v časti o splatnosti priznaného dlhu.

II. Zrušuje rozsudok v zamietavom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Z odôvodnenia rozsudku oi. vyplýva, že :

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. V odvolaní uviedol, že medzičasom došlo k zmene skutočnosti, pretože dňa 6.8.2020 s ním zamestnávateľ ukončil pracovný pomer a je od tohto dňa nezamestnaný a v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce v Bardejove. Navrhol preto, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, aby žalovaný bol povinný zaplatiť žalobcovi sumu aj úrok z pôžičky, len ak bude mať pracovnú zmluvu a bude riadne zamestnaný v pracovnom pomere. Jeho žena je tiež nezamestnaná, aj ona má pôžičku, ktorú splácajú v sume 30 eur mesačne. Žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

4. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj žalobca Poštová banka, a.s. V odvolaní namietal druhý a tretí výrok napadnutého rozsudku, pretože prvoinštančný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Prvoinštančný súd v odôvodnení rozsudku uvádzal, že v zmluve je nesprávne určená RPMN. Žalobca však trval na tom, že zmluva o úvere vyjadrovala správne údaje o RPMN. Prvoinštančný súd v odôvodnení neuviedol, akým spôsobom dospel k vlastnému výpočtu výšky RPMN a v tomto kontexte je rozhodnutie nepreskúmateľné. Pokiaľ súd pri výpočte RPMN použil internetovú kalkulačku, zo súdnej praxe je zrejmé, že ide o výpočet nepresný. Žalobca ďalej namietal zistenie prvoinštančného súdu, že zmluva o úvere neobsahuje údaje o predpokladoch výpočtu RPMN, a preto je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Ani v tomto rozsudok prvoinštančného súdu nie je preskúmateľný z dôvodu nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia. Súd nešpecifikoval, ktorý predpoklad výpočtu RPMN v zmluve o úvere absentuje. Zmluva o úvere obsahuje všetky predpoklady pre výpočet RPMN uvedené aj v prílohe č. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Predpokladmi výpočtu RPMN sú premenné dosadzané do vzorca na výpočet RPMN podľa tejto prílohy. Prvoinštančný súd však neuviedol, ktorá z týchto premenných v zmluve absentuje. Žalobca namietal aj spôsob započítania platieb na poplatky, úroky a istinu. Toto započítanie vychádza o obchodnoprávneho charakteru zmluvy o úvere. Pri uzatváraní zmluvy o úvere sa presne vie, aká bude celková výška nákladov, ak sa bude pridŕžiavať zmluvná strana ustanovení zmluvy. Zmluvný vzťah má charakter absolútneho obchodu, a preto podľa § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak. Prvoinštančný súd žalobcovi nepriznal bankové poplatky, pretože žalobca v žalobe neuviedol, za aký počet poplatkov požaduje ich úhradu, ani výšku a ani dôvod nároku. Žalobca namietal, že poplatky vyplývajú zo sadzovníka súdnych poplatkov a pokiaľ si uplatňuje tieto poplatky, majú charakter príslušenstva podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Preto žalobca žiadal, aby odvolací súd prvoinštančné rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo aby žalobe bolo vyhovené a aby bol žalovaný zaviazaný na náhradu trov konania, ako aj trov odvolacieho konania.

8. posledný odsek : V závislosti od posúdenia otázky, či poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkový, resp. dodávateľ sa žiadneho pochybenia nedopustil a patria mu aj úroky aj poplatky, je možné vyhodnotiť započítanie už poskytnutého plnenia vo výške 330,02 eur žalovaným a vysporiadať sa s § 330 ods. 2 Obch. zák..

10. V ďalšom konaní úlohou prvoinštančného súdu bude náležitým spôsobom sa vysporiadať s okolnosťami, či zmluva uzatvorená medzi žalobcom (Poštová banka, a.s.) a žalovaným má všetky zákonné náležitosti, či táto zmluva má riadne určenú výšku RPMN, či sú v zmluve riadne uvedené predpoklady pre výpočet RPMN. Pokiaľ prvoinštančný súd zistí, že tomu tak nie je, svoje rozhodnutie skutkovo a právne náležitým spôsobom odôvodní. Pokiaľ prvoinštančný súd bude mať za to, že pri skúmaní bonity spotrebiteľa žalobca nepostupoval správne, vyzve žalobcu na predloženie listín a následky nezákonného postupu, resp. postupu, ktorý nie je v súlade so zákonom, vyhodnotí. Prvoinštančný súd sa následne náležitým spôsobom vysporiada aj so započítaním už poskytnutého plnenia. Nesmie ujsť prvoinštančnému súdu, že z procesného hľadiska v odvolacom konaní došlo na základe žiadosti pôvodného žalobcu Poštová banka, a.s. k zmene žalobcu na nový subjekt, ktorý tvrdí, že je vo veci aktívne vecne legitimovaný. V konečnom rozhodnutí o veci prvoinštančný súd v súlade s § 396 ods. 3 CSP rozhodne aj o trovách celého konania.

6. V priebehu odvolacieho konania zároveň žalobca súdu predložil návrh na zmenu strán sporu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania na obchodnú spoločnosť R Collectors s.r.o..

7. Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 15.4.2021, č.k. 23CoCsp/41/2020-274 bolo rozhodnuté o vyhovení návrhu žalobcu na zmenu žalobcu tak, že namiesto neho do konania vstupuje ako žalobca obchodnú spoločnosť R Collectors s.r.o.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 1.6.2021.

8. Na pojednávanie nariadené na deň 31.1.2022 sa dostavil žalovaný, nedostavili sa žalobca a jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil, nežiadali o odročenie pojednávania. Preto súd v súlade s ustanovením § 180 CSP vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dokazovanie. Súd pojednávanie odročil za účelom vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s vyjadreniami strán sporu a s listinnými dôkazmi, tak ako boli oboznamované na pojednávaní (viď zápisnica z pojednávania - návrhom s prílohami, listinami - výzvami, výpismi, úverovou zmluvou, OP, ďalšími podaniami žalobcu s príl. a podaniami žalovaného s príl., rozsudkom odvolacieho súdu, návrhom na zmenu strán sporu s prísl., odvolaniami, podaním žalobcu s príl. na čl. 307 a nasl.) a zistil tento skutkový stav:

10. Dňa 2.11.2016 uzavrel právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len Zmluva), na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 3.500,- eur. Jednalo sa o úver s úrokovou sadzbou 17,90 % ročne, počet mesačných splátok 48 splatných k 10. dňu v mesiaci, termín konečnej splatnosti úveru 10.11.2020, výška splátky 107,21 eur mesačne (suma 103,01 eur - anuita - úrok + istina; poistenie 4,20 eur), výška poslednej splátky 106,63 eur (suma 102,43 eur - anuita - úrok + istina; poistenie 4,20 eur), RPNM 22,20 %, priemerná RPNM 12,52 %, odplata za poskytnutie úveru 19,34 %, najvyššia prípustná hodnota odplaty 25,04 %, celková čiastka, ktorú má klient zaplatiť 5.145,50 eur, základný súbor poistenia, splatnosť prvej splátky 10.12.2016, čerpanie na účet, úrok z omeškania 5 % ročne. Doba trvania zmluvy na dobu určitú, do splatenia všetkých záväzkov dlžníka voči banke vyplývajúcich zo zmluvy. V prípade splácania úveru podľa zmluvy zanikne zmluva v deň termínu konečnej splatnosti úveru. Uvedené predpoklady výpočtu RPNM (za predpokladu platnosti zmluvy, splácania, poskytnutia úveru podľa zmluvy). Úverom bude zaplatený zostatok iného úveru v sume 1.671,71 eur (bod 2.3), ostatok na účet. V bode 2.4 sa nachádza rozpis splátok - počet 48, výška (107,21 eur, posledná 106,63 eur), splatnosť (10. deň od 10.12.2016 do 10.11.2020), započítanie na úroky, istinu, poistenie, poplatky (nulové), zostatok istiny. V bode 3 sa nachádza prehľad poplatkov, v bode 4 práva a povinnosti zmluvných strán. Žalovaný sa zaviazal úver vrátiť vrátane úrokov a plniť ostatné povinnosti vyplývajúce z OP (poplatky, úroky z meškania, poistné). V bode 4.6 sa nachádzajú podmienky zosplatnenia úveru. Záväzok zaniká splatením všetkých záväzkov dlžníka voči banke, príp. započítaním vzájomných pohľadávok, dohodou, ak dôjde k vysporiadaniu všetkých záväzkov zo zmluvy. V bode 5 sa nachádzajú ďalšie zmluvné dojednania, najmä týkajúce sa poistenia úveru, sprístupnenia údajov podľa ust. zákona o bankách. Zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu zmluvných strán. Banka má právo meniť výšku úrokov, poplatkov, v dôsledku čoho má dlžník právo v lehote 15 dní od doručenia písomnej informácie zmluvu vypovedať okamžite. Pomery v zmluve neupravené sa spravujú ust. OP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, právnym poriadkom SR. Dlžník vyhlásil, že sa s týmito dokumentami oboznámil a súhlasí s nimi, aj prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. V bode 6.4. je uvedené, že dlžník súhlasí, aby sa jeho platby započítavali v nasledujúcom poradí: náklady spojené s poistením, na poplatky podľa ZoÚ, úrok z omeškania, zmluvný úrok z úveru a splátka istiny úveru, pričom v prípade viacerých Pohľadávok banky voči Dlžníkovi sa platby Dlžníka započítavajú najskôr na Pohľadávky skôr splatné. Zmluva vopred naformulovaná, predtlačená, bez možnosti meniť individuálne ich obsah. Zmluva podpísaná oboma účastníkmi. Súdu predložené aj Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery.

11. Výzvou zo dňa 12.6.2017 bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie sumy 460,25 eur (omeškanie viac ako 3 mesiace po splatnosti) v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy s poučením podľa § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ (predčasné zosplatnenie úveru). Podané na poštovú prepravu dňa 13.6.2017.

12. Výzvou zo dňa 10.7.2017 bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie sumy 3.669,34 eur (istina 3.360,70 eur, úroky 247,24 eur, poplatky 53 eur, poistné 8,40 eur) v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy z dôvodu predčasného zosplatnenia úveru pre jeho neplnenie ku dňu 10.7.2017. Uvedená výzva bola adresovaná žalovanému, doručená dňa 25.7.2017, 10 - dňová lehota na plnenie uplynula teda dňa 4.8.2017.

13. Výzvou zo dňa 26.8.2019 bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie sumy 5.305,45 eur do 4.9.2019, inak podá žalobca návrh na súd. Podané na poštovú prepravu dňa 26.8.2019.

14. Z listiny - aktuálny výpis úveru dňa k 31.8.2019 okrem iného vyplýva : výška úveru 3.500,- eur, splatené 139,30 eur, celková istina 3.360,70 eur, úroková sadzba 17,90 %, sankčná sadzba 5 %, trestané splátky 5.212,42 eur, úroky 247,24 eur, poplatky 61,40 eur, poplatky zaplatené 16,80 eur, úroky na účte čr 1.648,76 eur, splátka 103,01 eur, úhrady žalovaného v sume 330,02 eur za obdobie od 10.12.2016 do 10.3.2017 - započítanie na poplatky, úroky a istinu (tak ako to žalobca uviedol v podaní zo dňa 27.4.2020). Poplatky predstavujú sumu 61,40 eur (poplatok za 1. upomienku 10 eur dňa 27.3.2017, 4,20 eur poistné dňa 10.4.2017, 25 eur poplatok za 2. upomienku dňa 24.4.2017, poistné 4,20 eur dňa 10.5.2017, poplatok za upozornenie pred výzvou 9 eur dňa 12.6.2017, poplatok za výzvu na splatenie úveru s prísl. 9 eur dňa 10.7.2017).

15. Žalovaný súdu predložil : výzvy na úhradu dlhu v sume 5.284,37 eur zo dňa 8.8.2019, zo dňa 18.10.2019 na sumu 4.052,83 eur, zo dňa 6.12.2019 (upomienka na nesplácanie dohodnutej splátky 89 eur).

16. Na pojednávaniach žalovaný udával, že neplatil pôžičku, chcel sa s nimi dohodnúť, má na to papiere, ale chceli do 23.8. zaplatiť alebo poslať vyjadrenie, ale nedal podací lístok. Dňa 18.10. mu bolo oznámené, že keď nevyužil možnosť, že to podávajú na súd. 6.12. mu prišiel papier, že neplatí tých 89,- eur, lebo nevedel, či to má platiť, keď mal súd v Banskej Bystrici a teraz tu. Je ochotný platiť, len teraz neplatil pre súd. Vie to zaplatiť len v splátkach vo výške 89,- eur. Je zamestnaný s príjmom vo výške minimálnej mzdy, pracuje v Bardejove. Býva v Zborove so ženou, deti nemajú. Žena je nezamestnaná, je chorá, nepracuje. Nemôže zaplatiť celú sumu naraz, len v splátkach po 89 eur mesačne. Ak by nepracoval, nemal by z čoho splácať. Nie je pravdou, že sa im neozýval. Ozval sa im prvý v roku 2018, lebo začal pracovať. Nesúhlasili s tým, chceli vyššiu splátku. Potom to už odmietol, lebo sa mu to zdalo vysoké, žeby platiť len úroky. Následne dodal, že by súhlasil s tým, aby sa to sťahovalo priamo cez firmu, keby sa dalo. Je zamestnaný. Vie, že neplatil. Zaplatil len sumu 330,02 eur. Nič iné neplatil.

17. Pôvodný žalobca podaním zo dňa 27.4.2020 uviedol, že žalovaný uhradil pred podaním žaloby tieto sumy so započítaním na : dňa 10.12.2016 sumu 4,20 eur so započítaním 4,20 eur na poplatky, dňa 10.12.2016 sumu 103,01 eur so započítaním sumy 65,22 eur na úroky a sumy 37,79 eur na istinu, dňa 10.01.2017 sumu 4,20 eur so započítaním sumy 4,20 eur na poplatky, dňa 10.01.2017 sumu 103,01 eur so započítaním sumy 52,64 eur na úroky a sumy 50,37 eur na istinu, dňa 10.02.2017 sumu 4,20 eur so započítaním sumy 4,20 eur na poplatky, dňa 10.02.2017 sumu 103,01 eur so započítaním sumy 51,87 eur na úroky a sumy 51,14 eur na istinu, dňa 10.03.2017 sumu 4,20 eur so započítaním sumy 4,20 eur na poplatky, dňa 10.03.2017 sumu 4,19 eur so započítaním sumy 4,19 eur na úroky, spolu na poplatky sumu 16,80 eur, na úroky sumu 173,92 eur, na istinu sumu 139,30 eur, spolu platby 330,02 eur. Žalovaný v období od poskytnutia úveru do dátumu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (t.j. do 10.07.2017) vykonal úhrady vo výške 330,02 EUR, z ktorých bolo na poplatky a to konkrétne na poistné, zaúčtovaných 16,80 EUR, na úroky (úrok z omeškania a zmluvný úrok) 173,92 EUR a na istinu 139,30 EUR.

Z uvedeného vyplýva suma istiny uvedená vo výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 10.07.2017 ako rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 3.500 EUR a započítanými úhradami na istinu 139,30 EUR, t. j. 3.360,70 EUR. Žalovaný v období od zosplatenia úveru do dátumu podania žaloby (t.j. do 4.10.2019) nevykonal žiadne úhrady. Úhradu, ktorú deklaroval žalovaný na pojednávaní žalobca neeviduje a vytýka nevydokladovanie tejto platby žalovaným. Žalovaným oznámenú platbu z 28.3. považuje žalobca za ničím nepodložené a nepreukázané tvrdenie, ktoré popiera. Od 11.03.2017 žalobca neprijal žiadne plnenie na predmetný úverový účet, a ak teda žalovaný hradil, vzniká otázka či hradil na správne platobné údaje. Žalovaný neprejavil vôľu ani záujem svoj dlh splatiť a to ani napriek opakovaným výzvam resp. snahe zo strany inkasnej spoločnosti R Collectors s.r.o., svoj dlh splatiť. Žalobca dodáva, že spoločnosť R Collectors vykonáva vymáhanie pohľadávok veriteľa v zmysle komisionárskej zmluvy, ktorú žalobca na dožiadanie súdu môže predložiť. Na dovysvetľovanie, v listine „aktuálny stav úveru“, ktorá bola prílohou žalobného návrhu a ktorú Žalobca z dôvodu právnej istoty zasiela opätovne, sú platby vykonané od poskytnutia úveru do 10.03.2017. Nakoľko žalobca od uvedeného dňa neprijal žiadne ďalšie plnenia pristúpil k výkonu svojho oprávnenia vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a to v súlade s ustanoveniami §53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Samotné právo na zosplatenie úveru veriteľom je upravené aj v Obchodných podmienkach úveru v bode 3.5, s ktorými sa žalovaný a vyjadril svoj súhlas podpísaním zmluvy o úvere „lepšia splátka“ č. 1660608767 a zároveň potvrdil oboznámenie sa s nimi. V zmysle obchodných podmienok a zároveň v súlade so zákonným znením: „Banka je oprávnená vyhlásiť Úver za predčasne splatný, ak a) je Dlžník/Spoludlžník v omeškaní viac ako tri mesiace so zaplatením splátky a Banka upozornila Dlžníka/Spoludlžníka na uplatnenie

tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní, pričom ďalšie následky nesplácania Úveru sú uvedené v ZoÚ; b) Dlžník/Spoludlžník porušil ktorékoľvek z ustanovení ZoÚ alebo OP; c) bol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu, bol podaný návrh na povolenie reštrukturalizácie, návrh na začatie exekučného konania alebo na výkon rozhodnutia voči Dlžníkovi/Spoludlžníkovi; d) v majetkových pomeroch Dlžníka/Spoludlžníka nastala podstatná zmena, ktorá môže negatívne ohroziť schopnosť splatiť pohľadávku Banky vyplývajúcu zo ZoÚ; e) Dlžník/Spoludlžník poskytol Banke nepravdivé údaje v Žiadosti a/alebo ZoÚ, Dlžník/Spoludlžník predložil nepravdivé doklady alebo sfašované doklady a/alebo vyhlásenie Dlžníka/Spoludlžníka o osobitnom vzťahu k Banke sa preukáže ako nepravdivé, alebo ktorákoľvek z informácií rozhodujúcich pre čerpanie Úveru sa ukázala ako nepravdivá, resp. neúplná; f) Dlžník v lehote 15 dní od požiadania Banky nepreukázal použitie prostriedkov z Úveru v súlade so ZoÚ, a to formou predloženia potvrdení o splatení predchádzajúceho/ich Závazku/ov; alebo g) Dlžník/Spoludlžník zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho.“ Žalovaný sa dostal do omeškania viac ako tri po sebe nasledujúce mesiace so splátkou splatnou k 10.3.2017, a na vznik oprávnenia o zosplatení úveru upozornil žalobca žalovaného listom „Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 12.06.2017. Nakoľko žalovaný nereagoval na výzvu, žalobca - veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru - t.j. k zosplateniu o čom informoval žalovaného listom „výzva na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 10.7.2017. Žalobca preukázateľne postupoval v súlade s ustanovením §53 ods. 9, keď vyhlásil predčasnú splatnosť najskôr po uplynutí viac ako 3 mesiacov omeškania, pričom na zosplatenie upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní. Reálne vyhlásil predčasnú splatnosť až 28 dní od upozornenia a tým dal žalobca žalovanému takmer dvojnásobne dlhšiu lehotu, než akú mu ustanovuje zákon. V zmysle výzvy súdu Žalobca vyčísluje výšku nesplatených úrokov z Istiny od začatia čerpania úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru - ide o súčet dlžného zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (Žalobca si so Žalovanými dohodli v Zmluve úrokovú sadzbu vo výške 17,90 % p. a. a úroková sadzba úroku z omeškania v čase omeškania bola uplatnená vo výške 5,00% p.a.). Zmluvný úrok je vo výške 17,90 % a je vypočítaný k 2.11.2016 zo sumy 3.500,- eur v sume 65,22 eur, k 10.12.2016 zo sumy 3.462,21 eur v sume 52,64 eur, k 10.1.2017 zo sumy 3.411,84 eur v sume 81,87 eur, k 10.2.2017 zo sumy 3.360,70 eur v sume 46,15 eur, k 10.3.2017 zo sumy 3.360,70 eur v sume 201,07 eur, k 10.7.2017 zo sumy 3.360,70 eur v sume 0 eur. Úrok z omeškania je vo výške 5 % ročne a je vypočítaný k 10.3.2017 zo sumy 98,85 eur v sume 0,42 eur, k 10.4.2017 zo sumy 201,86 eur v sume 0,83 eur, k 10.5.2017 zo sumy 304,87 eur v sume 1,29 eur, k 10.6.2017 zo sumy 407,85 eur v sume 1,68 eur, k 10.7.2017 zo sumy 0 eur v sume 0 eur. Zmluvný úrok z istiny je 416,95 EUR; úrok z omeškania je 4,22 EUR, spolu 421,17 EUR. Z toho úhrady žalovaného započítané na úroky do zosplatenia: 173,92 EUR, neuhradené úroky z istiny: 247,25 EUR. Z toho neuhradené úroky z istiny uplatnené v žalobe 247,24 EUR. Má za to, že žalovanému bola možnosť splácať dlh v splátkach ponúknutá niekoľko krát pred súdnym konaním a žalobca preferuje priznať nárok uložením povinnosti žalovanému uhradiť dlh v celku a jednorazovo. S poukazom na uvedené skutočnosti má za to, že Súdu dostatočne preukázal oprávnenosť svojho uplatneného nároku čo do výšky, aj do dôvodu. Na základe uvedeného si súd dovoľuje požiadať, aby žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

18. Žalobca spolu s návrhom na zmenu strán sporu súdu predložil zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 16.10.2020 uzavretej medzi postupcom Poštová banka, a.s. a postupníkom R Collectors s.r.o., predmetom ktorej bola pohľadávka voči žalovanému v sume 6.294,65 eur (istina 3.360,70 eur, úroky 2.762,55 eur, poplatky 171,40 eur).

19. Podaním zo dňa 12.10.2021 žalobca uviedol, že :

1/ trvá na závere, že zmluva o úvere vyjadrovala správne údaj o RPMN banky a obsahovala všetky predpoklady RPMN Zákon č. 129/2010 Z. z. zavŕšil transpozíciu smernice EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2008/48/ES z 23. apríla 2008 (ďalej len smernica), ktorá upravuje aj podmienky výpočtu a predpokladov RPMN. Účelom smernice bolo zavedenie transparentnosti zmlúv o spotrebiteľských úveroch v členských štátoch Európskej únie. Smernica za zaoberá najmä potrebou zavedenia jednotnej povinnosti informovať spotrebiteľov o podmienkach úverov v reklamách, pred uzavretím zmluvného vzťahu a jednotnosť informácií v priebehu uzatvorenia zmluvného vzťahu t.j. informácie v zmluve samotnej. Ich jednotu vyjadruje článok 10 ods. 2 smernice. Transpozíciou smernice sa napokon tieto údaje premietli v slovenskom právnom poriadku ako obligatórne náležitosti zmlúv o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 9 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. Poukázal na v čl. 19 Smernice a na matematický vzorec v prílohe 1 smernice, ktorý je zároveň uvedený aj už vo vyššie spomínanom zákone č. 129/2010 Z. z. Jeho zverejnením v zbierke zákonov má žalobca za to, že ide o údaj dostupný

a znalý každému občanovi Slovenskej republiky. V prílohe smernice ako aj zákona je zároveň jasne uvedená legenda, z ktorej je zrejmé, ktoré údaje sú potrebné pre dopracovanie sa k výsledku podľa smernice. Žalobca popiera, že by v zmluve chýbali predpoklady pre výpočet RPMN, dovoľuje si dať do pozornosti, že predpoklady pre výpočet RPMN sú v zmluve výslovne uvedené, a to v závere bodu 2.2 zmluvy v nasledujúcom znení: „Predpoklady výpočtu RPMN: RPMN bola vypočítaná za predpokladu, že Dlužníkovi bude poskytnutý úver v schválenej výške jednorazovo v deň uzavretia ZoÚ, ZoÚ zostane platná dohodnutý čas a Dlužník/Spoludlužník a Banka budú plniť svoje povinnosti za podmienok a lehotách ustanovených v ZoÚ. Na účely výpočtu RPMN sa použili celkové náklady Dlužníka spojené so ZoÚ s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v ZoÚ. Z vyššie uvedeného vzorca ako aj predpokladu uvedeného priamo v zmluve je zrejmé, že predpokladmi pre výpočet RPMN v zmluve sú: Výška čerpaného úveru, dátum čerpania, počet a výška splátok. V kontexte vyššie uvedeného žalobca poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 12CoCsp/12/2021 zo dňa 24.06.2021. Zákon ani nevyžaduje, aby boli predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označené ako predpoklady pre výpočet RPMN. Túto požiadavku nie je možné vyvodiť z gramatického, a ani z teleologického výkladu tohto zákonného ustanovenia. V zmluve majú byť uvedené len predpoklady použité na výpočet RPMN, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenia vzorca na výpočet RPMN, ktorý je uvedená priamo v prílohe č. 2 ZoSÚ (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24. 02. 2021). K otázke správnosti RPMN možno uviesť, že pre účely rámcovej kontroly výšky RPMN bežne siahajú spotrebiteľia resp. súdy po interaktívnych kalkulačkách dostupných na rôznych webových stránkach medzi nimi aj po interaktívnej kalkulačke zverejnenej na webovej stránke : <http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>, na ktorú odkazuje prostredníctvom svojej stránky aj samotná Národná banka Slovenska. V nadväznosti na vyššie uvedené, správnosť, resp. nesprávnosť RPMN vie posúdiť práve táto inštitúcia, ktorá vykonáva dohľad nad subjektami finančného trhu. K spomínaným interaktívnym kalkulačkám, žalobca dodáva, že predpoklady pre výpočet RPMN možno vyvodiť aj zo vstupných údajov, ktoré takáto kalkulačka vyžaduje: Dátum pôžičky, Výška pôžičky, Periodicita splátok, Počet splátok, Výška splátok, Iné dodatočné náklady. Opakovane je potrebné dodať, že ide len o akýsi rámcový kontrolný mechanizmus, a teda výsledok z interaktívnej kalkulačky nemožno brať ako záväznú výšku RPMN. Je potreba rátať s možnými odchýlkami, ktoré môžu vzniknúť zadaním nesprávnych vstupných hodnôt, ktoré mohol používateľ takejto kalkulačky zle vyhodnotiť alebo interpretovať alebo kalkulačka neráta s osobitosťami vstupných informácií ako je v konkrétne v tomto prípade zmluvy rozdielna výška poslednej splátky. Kalkulačka počíta s konštantnou výškou splátky, čo vedie k nesúladu v porovnaných údajoch RPMN. K samotnému matematickému vzorcu žalobca ďalej uvádza, že výpočet RPMN je daný vzorcom. Je to rovnica, ktorá kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb na druhej strane. Po dosadení do vzorca je potreba by tak rovnica v čase poskytnutia úveru vyzerala nasledovne:

72

$$1000 = ? \quad 28 \frac{\text{_____}}{1 + ??) \cdot k/12}$$

RPMN sa zo vzorca vypočíta pomocou aproximácie. Najčastejšie sa používa Newtonová metóda alebo polenie intervalu. Už len z predchádzajúcej vety je zrejmé, že výpočet RPMN je zložitý matematický postup, ktorý si vyžaduje náležite vzdelanie. Žalobca zároveň poukazuje na detail z tlačovej správy NBS, z ktorého vyplýva jasný záver a to, že sice je daný jednotný vzorec pre výpočet RPMN, samotne dosádzanie premennej a voľba postupu spôsobí rozdielne výsledky pri výpočte rozdielnymi subjektami. Cituje: „Postup výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), teda toho, koľko stojí úver, zatiaľ neupravovalo žiadne opatrenie. Príslušný zákon je v detailoch výpočtu nedostačujúci. Preto sa Národná banka Slovenska rozhodla predložiť návrh opatrenia, ktoré zjednotí aplikačnú prax a zároveň posilní právnu istotu v tejto oblasti. Nesprávne vypočítaná RPMN totiž neraz vedie k súdnym sporom. Opatrenie, ktoré navrhuje NBS, bude slúžiť na presný a detailný výpočet RPMN vrátane všetkých vstupov, ktoré si výpočet vyžaduje. Prispeje tým k vyššej právnej istote bánk a nebankových veriteľov. NBS bude navyše môcť na základe nového opatrenia na svojom webe zverejniť kalkulačku RPMN, pomocou ktorej si bude môcť každý skontrolovať, či má správne vypočítané RPMN. Či už klient, ktorý si úver zobral, alebo sudca, ktorý o veci rozhoduje.“ (zdroj: <https://www.nbs.sk/>). Je jasné, že správnu výšku RPMN v prípade nezrovnalostí resp. pochybností zo strany súdu môže nestranné určiť práve inštitúcia, ktorá vykonáva dohľad na finančnom trhu, a tou je Národná banka Slovenska. Preto je v praxi bežným postupom, že konajúci súd dožadava ohľadom správnosti RPMN práve Národnú banku Slovenska. V danom prípade však výška RPMN s ohľadom na presne stanovené vstupné predpoklady, RPMN je jednoznačne správne určená. Predchodca žalobcu pred uzavretím Zmluvy o

úvere č. 1660608767zo dňa 02.11.2016 posúdil schopnosť žalovaného splácať poskytnuté peňažné prostriedky nasledovne: deklarovany pracovny pomer a príjem žiadateľa banka overila z externého nezávislého zdroja (Sociálna poisťovňa) a akceptovala jeho príjem vo výške 390,- EUR, v rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletne informácie o úverových záväzkoch klienta (výdavky) zo spoločného úverového registra informácií, žiadateľ si uvádzal rodinný stav ženatý a žiadne vyživované deti, finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 3.500,- EUR na 4 roky s mesačnou splátkou vo výške 103,01 EUR + mesačne poisťné za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 4,20 EUR.

2/ Žalobca súdu predložil reporty zo SRBI, Sociálnej poisťovne, kde sa udáva, že žalovaný je zamestnaný a má vymeriavací základ aspoň 429 eur mesačne, že má uzavreté zmluvy o poskytnutí úverov spolu v sume 4.000,- eur v jednej finančnej inštitúcii (splátky spolu 104 eur mesačne - 44 eur / 72 splátok /+ 60 eur mesačne/78 splátok /, t.j. 2 úvery po 2.000,- eur) a v sume 700,- eur v druhej finančnej inštitúcii (splátka 45 eur mesačne). Z výpisov úverov vyplývajú zostatky istiny a príslušenstva v sume : 815 eur (pri úvere v sume 700 eur), v sume 1.737,- eur (pri úvere 2.000,- eur), v sume 2.498,- eur (pri sume úveru 2.000,- eur). Zároveň je udávaný kontokorent v sume 50 eur. Ďalšie zmluvy o úvere sú uzavreté. CB skóre - vysoký počet otvorených zmlúv za posledné 3 mesiace, zmluvy s nevyhovujúcim stavom plnenia za posledných 18 mesiacov. Úvery splátkové, mesačné splátky 149,- eur, zostávajúca suma na úhradu 3.712,- eur (zhrnutie), nesplatená čiastka po splatnosti 0,- eur. Žiadosť žalovaného na sumu 3.500,- eur (odvolané spotrebný úver B1, 72 mesačných splátok, úver 2.000,- eur - splátka 44 eur mesačne, pozn. zrejme v zmluve o úvere udávané zaplatenie záväzku z úveru bod 2.3).

20. Z výpisu z OR predchodcu žalobcu vyplýva, že v predmete činnosti má okrem iného aj poskytovanie úverov, banková činnosť (súdu známe z úradnej činnosti).

21. Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. (o ochrane spotrebiteľa účinného v čase vzniku právneho vzťahu) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9).

Odkaz na § 52- 54 Občianskeho zákonníka.

22.Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

23.Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24.Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

25.Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške.

26.Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

27.Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné

prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

28.Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

29.Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

30.Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

31.Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

32.Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

33.Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

34. Podľa § 1 ods. 1,2,8 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch / účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu / tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje. Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.5)

35. Podľa § 2 cit. zák. na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,5a)

- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
- k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

36. Podľa § 9 ods. 1 - 2, ods. 6 cit. zák. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, (18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

37. Podľa § 11 ods. 1, 2 cit. zák. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,^{18b)}
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.^{18aa)}

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti

podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

38. Podľa § 52 OZ (účinného ku dňu vzniku zmluvného vzťahu) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

39. Podľa § 53 ods. 1 - 6 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa, c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví, d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu, e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi, f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú, g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty, h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli, i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia, k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku, l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukládajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana, m) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi, n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy, o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi, p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme, r) umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom, s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa, t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy

možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase, v)požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie, w)požadujú, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval tretej osobe alebo v prospech tretej osoby akékoľvek plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré v prevažnej miere nesleduje jeho záujmy, alebo aby plnil v súvislosti s týmto plnením akékoľvek záväzky tretej osobe. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

40. Podľa ods. 9 cit. ust. ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

41. Podľa ods. 12 cit. ust. neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

42. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

43. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

44. Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

45. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

46. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

47. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

48. Podľa § 330 ods. 2 Obch. zák. pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak.

49. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bol založený záväzkový vzťah, a to Úverovou zmluvou zo dňa 2.11.2016, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 3.500,- eur za podmienok uvedených v zmluve, zmluvných podmienkach, tak ako je vyššie uvedené (bod 10).

50. Na účet žalovaného boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 3.500,- eur (uvedené medzi stranami sporu sporné nebolo).

51. Pre neplnenie dlhu žalovaným nastalo zosplatnenie celého dlhu a výzvou zo dňa 10.7.2017 bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie celého dlhu v lehote 10 dní, teda do 4.8.2017 (vid' odôvodnenie bodu 8) a bolo mu oznámené, že došlo k predčasnej splatnosti celého úveru ku dňu 10.7.2017.

52. Žalovaný plnil na účet žalobcu sumu 330,02 eur so započítaním na úroky, poplatky, istinu (tak ako udával žalobca vo svojich podaniach a ako vyplýva z listiny aktuálny stav úveru k 31.8.2019). Uvedené potvrdil aj sám žalovaný. Uvedené teda medzi stranami sporu sporné nebolo

53. Aktívna legitímácia žalobcu je preukázaná zmluvami o postúpení pohľadávok za splnenia podmienok ust. § 92 ods. 2 Zákona o bankách, predloženie výzvy banky na plnenie adresovanej žalovanej (zo dňa 12.6.2017, 10.7.2017). Týmito výzvami predchádzajúceho veriteľa boli splnené podmienky zosplatnenia dlhu podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ. Následne bola zaslaná žalovanému aj výzva zo dňa 26.8.2019.

54. Súd vyhodnotil uzavretú Zmluvu vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy a spôsobu uzavretia zmluvy, keď predchodca žalobcu vystupoval ako dodávateľ, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, ako zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku, s poukazom na všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 1.4.2004 a zaviedol do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Podľa § 52 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dovtedy obdobný typ zmluvy čiastočne upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov ako tzv. typovú zmluvu (spotrebiteľskú). Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ v máji 2004 a zosúladovala náš právny poriadok s niektorými právnymi aktmi Európskych spoločenstiev a EÚ. Momentálne uvedené upravuje zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. a to konkrétne § 3 ods. 3 (každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9), odkaz na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka). Súd nespochybňuje aplikáciu Obchodného zákonníka (ustanovenia § 497 a nasledujúce upravujúce úverovú zmluvu) na vznik Zmluvy, avšak pre celkové posúdenie právneho vzťahu majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 OZ. Tým pádom súd použil ustanovenia Občianskeho zákonníka na právne posúdenie právneho vzťahu medzi predchodcom žalobcu a žalovaným, ale aj na z toho vyplývajúce účinky omeškania či splatnosti dlhu a jeho príslušenstva, či započítania. Pričom ako vyplýva z cit. ust. OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (myslí sa Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zmluvy nesmú obsahovať dohody, ktoré by stavali spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia ako mu zákon priznáva a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je podľa názoru súdu plne eurokonformný (t. j. výklad v súlade s komunitárnym právom). Aj preto je súd názoru, že je potrebné považovať záväzkovo právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi za občianskoprávny vzťah, nie vzťah obchodnoprávny. Taktiež ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahoval špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (OZ, zák. č. 129/2010 Z.z.), ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Taktiež vzhľadom k tomu, že žalovanému bol poskytnutý úver, vzťahuje sa na predmetnú zmluvu o úvere aj osobitná právna úprava, a to zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z.. Súd v tomto názore (ohľadne spotrebiteľskej zmluvy) podporuje aj ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z.. o ochrane spotrebiteľa s odkazom na použitie ustanovení Občianskeho zákonníka. Na podporu tejto argumentácie súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3M Cdo 14/2014 zo dňa 21.04.2015 (event. sp. zn. 3M Cdo 12/2014 zo dňa 21.4.2015) s poukazom na § 52 ods. 2 OZ (účinného znenia od 1.5.2014).

55. Je nepochybné, že predchodca žalobcu pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti /§ 52 Občianskeho zákonníka/. Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľov, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

56. Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v § 52 v znení od 30.3.2006 vymedzuje zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne (išlo o užší výpočet ako je úprava v práve EÚ, aktuálna úprava v Občianskom zákonníku je už súladná s právom EÚ). Podľa čl.6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

57. Po rozhodnutí odvolacieho súdu ostalo súdu rozhodnúť o časti zostávajúcej uplatnenej istine v sume 190,72 eur, úrokoch v sume 243,02 eur, poplatkoch v sume 61,40 eur vrátane uplatnených úrokov z omeškania (t.j. prevyšujúca časť nároku uplatneného žalobou v sume 495,14 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 190,72 eur od 11.7.2017 do zaplatenia).

58. Súd už v predchádzajúcom rozsudku konštatoval, že zmluva bola uzavretá platne, obsahujúc základné náležitosti zmluvy o úvere. Zmluva obsahuje aj žalovaným vytýkanú náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l) cit. zák.. Čo sa týka výšky RPNM podľa názoru súdu, žalobca dostatočným spôsobom jej výšku odôvodnil podaním zo dňa 12.10.2021. Iné okolnosti súdom zistené neboli.

Avšak ako vyplýva z tvrdení žalobcu, čiastočne aj žalovaného a predložených listinných dôkazov v súvislosti s otázkou overenia bonity žalovaného v čase uzatvárania zmluvy o úvere, právny predchodca žalobcu (banka) vychádzal z reportov SRBI a Sociálnej poisťovne, kde bolo uvedené, že žalovaný má príjem nad vymeriavací základ 429 eur mesačne (vychádzal pritom z príjmu 390,- eur mesačne - viď bod 19.1. odôvodnenia), má uzavreté ďalšie zmluvy o úveroch, pričom poskytnuté úvery z ich nie sú splatené (viď bod 19.2 odôvodnenia), je ženatý, bezdetný.

Ak súd predpokladá, že týmto poskytnutým úverom (bod 2.3. zmluvy) sa zaplatil žalovanému poskytnutý úver v sume 2.000,- eur pri splátke 44 eur mesačne, žalovaný by v čase vzniku tohto zmluvného vzťahu bol povinný naďalej platiť záväzky z úverov v sume 45,- eur mesačne, 60 eur mesačne a splátku 107,21 eur mesačne (z tohto úveru), čo činí spolu 212,21 eur mesačne. Pri akceptovanom príjme žalovaného

390 eur mesačne, to predstavuje viac ako polovicu príjmu žalovaného (54,41 %) a na ostatné bežné výdaje mu ostala len suma 177,79 eur. Uvedená suma nepredstavuje ani sumu životného minima na plnoletú osobu v danom čase (198,09 eur mesačne, zák. č. 601/2003 Z.z.). Preto má súd zato, že veriteľ - právny predchodca žalobcu nedôsledne posudzoval schopnosti spotrebiteľa splácať poskytovaný úver, aj keď si zadovážil údaje z príslušných registrov (s poukazom na výšku úveru, jeho mesačnú splátku, dobu trvania zmluvy a splácania úveru v spojení s výškou príjmu žalovaného, jeho osobné pomery, ďalšie záväzky aj udávaným nepriaznivým CB skóre). S poukazom na ust. § 11 ods. 2 tretia veta zák. č. 129/2010 Z.z. uvedené konanie veriteľa súd považuje za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 cit. zák., dôsledkom ktorého sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 2 druhá veta cit. zák.).

59. Z toho vyplýva, že žalobca má právo na vrátenie len skutočne poskytnutého plnenia, teda reálne poskytnutého úveru - sumy 3.500,- Eur a prípadne právo na úhradu úrokov z omeškania z tejto sumy, po odpočítaní sumy zaplatenej žalovaným tak, ako o tom súd rozhodol rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 18.6.2020, č.k. 1Csp/103/2019-209, pričom v prvej časti výroku rozsudok nadobudol právoplatnosť (čo do zaplatenia sumy 3.174,20 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.169,98 eur od 11.7.2017 do zaplatenia, v splátkach vo výške 89,- eur mesačne, splatných vždy k 25. dňu v mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky riadne a včas, čím nastane splatnosť celého plnenia). Priznaná suma 3.174,20 eur predstavuje nezaplatenú istinu úveru vo výške 3.169,98 eur a suma 4,22 eur predstavujúcu vyčíslený úrok z omeškania ku dňu zosplatenia úveru.

60. S ohľadom na uvedené súd neprihliadal na argumentáciu žalobcu udávanú v jeho podaniach, ktorá bola v niektorých častiach navyše v rozpore s ust. zákonov na ochranu spotrebiteľa. Súd sa v tomto rozhodnutí neodklonil od ustálenej judikatúry. Z uvedených dôvodov súd neprihliadal ani na námietky žalovaného. Rovnako žalobca nemá nárok ani na poplatky za upomienky v celkovej sume 53 Eur (poplatky na poistné mu nepatria titulom bezpoplatkovosti úveru). Súd udáva, že poplatky za upomienky boli súdmi opakovane vyhlásené za neprijateľné zmluvné podmienky (značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa), znevýhodňujúce spotrebiteľa a jeho postavenie, tým, že sa jedná o poplatky, za ktoré banka neposkytuje žiadne protiplnenie, resp. službu spotrebiteľovi. Priznanie takéhoto plnenia žalobcovi by znamenalo znegovanie významu ochrany spotrebiteľa v zmysle vyššie cit. ustanovení právnych predpisov. Viac menej takéto poplatky slúžia potrebám veriteľa, nie spotrebiteľa. Nemožno preto priznať plnenie, ktoré vyplýva z neprijateľných zmluvných podmienok a teda je neplatne dojednané. Predmetný poplatok za upomienku (v tak značnej výške) predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa (ktorá ani reálne nemôže byť v takejto výške, napr. poštovné a ktorých výška ani nebola reálne preukázaná a zaslanie upomienok 1 a 2 ani nebolo preukázané). Uplatňovanie uvedeného poplatku je tak možné považovať za neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. k/ a t/ Občianskeho zákonníka, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 neplatnou zmluvnou podmienkou. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenbure (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006 č. k. 7 U 17/06, v ktorom sa uvádza, že už také poplatky ako poplatky za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpísanej forme, skúmanie a preverovanie pomerov a upomienky sú neprijateľné. Navyše zo znenia zmluvy vyplýva, že v prípade omeškania so splácaním je banka oprávnená uplatniť si úhradu skutočne nákladov spojených s vymáhaním úveru. Preto nie je súdu známe, z čoho vyplýva výšky týchto poplatkov. Z uvedeného dôvodu by nebolo možné ani započítavať platby žalovaného na neprijateľné poplatky. Čo sa týka námietky premlčania nároku žalobcu, súd dodáva, že nárok žalobcu bol uplatnený na súde včas v rámci plynutia všeobecnej 3- ročnej premlčacej doby (počítanej od zosplatenia dlhu, či príp. spätne odo dňa omeškanej splátky udávanej vo výzve podľa § 53 ods. 9 OZ zo dňa 12.6.2017). Z dôvodu splatnosti prvej splátky dňa 10.12.2016 nemôžu byť premlčané ani jednotlivé splátky na úver (žaloba podaná na súde dňa 4.10.2019).

61. Preto súd v prevyšujúcej časti (podľa bodu 57 odôvodnenia), teda v časti o zaplatenie sumy 495,14 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 190,72 eur od 11.7.2017 do zaplatenia) žalobu žalobcu zamietol (pozn. žalobca si uplatňoval úroky z omeškania len s ním udávanej istiny). Vzhľadom k uvedenému sa súd ďalej nezaoberal započítavaním platieb žalovaného na istinu, úroky a pod., keďže uzavrel, že úver je bezúročný a bez poplatkov a teda žalobcovi patrí len právo na zaplatenie istiny úveru po odpočítaní vykonaných platieb ako je uvedené v bode 59 odôvodnenia rozsudku.

62. Súd tiež dodáva, že nie je jeho povinnosťou reagovať na každý argument strany sporu - konania. Povinnosťou súdu je však vysporiadať sa s relevantnými argumentmi, ktoré majú vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Pokiaľ sa jedná o ďalšie námietky žalovaného, či žalobcu súd v tejto súvislosti pripomína, že podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 03. júla 2003: „Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, príp. dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces“.

63. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že ich náhradu žalobcovi priznal podľa pomeru jeho úspechu žalobcu vo veci voči žalovanému (úspech žalobcu v časti o zaplatenie 3.174,20 eur s prísl., neúspech v časti o zaplatenie 495,14 eur s prísl. / 3.669,34 eur - 3.174,20 eur /, percentuálne úspech 86,51 % - neúspech 13,49 % = 73,02 %), o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením postupom podľa § 262 ods. 2 C.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje,
- e) podpis,
- f) spisová značka tohto konania (§ 127 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto odvolanie podal.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.). Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenské podla § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.). Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.